№ 67 მარტი 30, ოთხშაბათი 1888 მარტი 30, ოთხშაბათი № 67

ГАЗЕТИ ЦИРА

თვე	მან.	კ.	თვე	მან.	კ.
12	10	—	6	6	—
11	9	50	5	5	50
10	8	75	4	4	75
9	8	—	3	3	50
8	7	25	2	2	70
7	6	50	1	1	50

ცალკე ნომერი—ერთი შაური

ივერია

გაზეთის დასაკვეთად და ყოველ განცხადებათა დასაბეჭდად უნდა მიქმართონ: თბილისს, რედაქციას, ახალ ბებუთოვის ქუჩ., სახლი № 9, ბ ნ ნიდდიველის საგაზეთოს. გოლოვინის პროსპექტი, წერა-კითხვის საზოგადოების კანცელარიას.

ფასი განცხადებისა: ჩვეულებრივი სტრიქონი რვა კაპ.

1877—1888 საპოლიტიკო- და სალიტერატურო- გაზეთი 1877 1888

«წერა-კითხვის გამაკრცელებელ საზოგადოების»

სასარგებლოდ გამართული იქნება მუშტაიდში

ლოტერეა-ლოტერეა

აპრილის დამლევს ან მაისის დამდეგს.

ვინც კეთილ-ინებებს და რაიმე ნიეთს შემოსწირავს საზოგადოებას, ვსთხოვთ გამოგზავნოს ან ოლგა თადეოზის ასულის კნ. ჭავჭავაძის სახელზე (Ново-Бебутовская ул., домъ Зубалова, № 9), ან «წერა-კითხვის საზოგადოების» კანცელარიაში (Дворцовая ул., Караванъ-Сарай Земельн. Банка, №№ 109 и 110).

ტფილისის თეატრი

შაბათს, 2 აპრილს,

მხატვარი ფილიპოვიჩის ვიერ

ქართულ დრამატიულ სცენის მოყვარეთა, გ. კანდელაკის და ა. თამაზიშვილის, სასარგებლოდ დადგმული იქნება:

ცხოველი სურათები

შოთა რუსთაველის თხზულებიდგან

„ვეფხის - ტყაოსანი"

სამს განყოფილებად და 55 სანახაოდ.

დასასრულ

ლეგური

კნ. ტიტაშვილისა და ბ-ნი ზურაბაშვილი ითამაშებენ ლეგურს, ბ-ნი ჯაფარიძე ითამაშებს კინტორს და აგრეთვე ლეგურს ითამაშებენ 5-ის წლის უმაწვილი ქალი ბაიდრეფოვისა და 6-ის წლის უმაწვილი ვაჟი კობაეესა.

ადგილების ფასი ჩვეულებრივია.

დასაწყისი 8 საათზედ.

ბილეთები ისყიდება თეატრის კასაში დილის 10 საათიდამ 3 საათამდე და

საღამოს 6-დამ 11 საათამდე.

(3—1)

ფელეტონი

უცნაური მუსუდ

მოთხრობა

(დასასრული*)

XIII

სწორედ სამის დღის შემდეგ სანდროს ფოსტის ეტლი მიაქროლებდა ბეთეის მშვენიერს გზა-ტკეცილზედ. საუცხოო დღე იყო ეს დღე: მოკიალებული ცა, გრილი, სუფთა ჰაერი და კეკლუცად ამშვენებული არეები თითქო შეუჯიბრებულნენო, ისე ლამაზებდნენ ბუნებასა.

მაგრამ ამ ჟამად ეს სიტურფე ბუნებისა სრულიადაც არ იზიდავდა სანდროს ყურადღებას; სანდროს სხვა არაფერი ჰქონდა, სხვა სევდა უმძიმებდა გულსა: ხელ-მეორედ ეგზამენის ბარბერა მეტად ეთაკილებოდა და ეს ეუბებდა, მოსვენებას არ აძლევდა. ეუბდა ნამეტნავად იმას, რომ ვინ უ მამამ შემატყოს როგორმე ეს ამბავი და რაღა პასუხი გიეცეო.

*) იხ. „ივერია" №№ 51, 52, 55, 56, 63, 64 და 66.

ტფილისი, 29 მარტი

ჩვენ გადავათვალიერეთ გამოცხადებული ალაურს ოფიციალურს გაზეთში «გეგმა გამოჯვნისა», ამ წლისათვის დანიშნულისა. ჩვენ შევნიშნეთ, რომ ზოგიერთი ის ადგილები, საცა შარშან იყო დაწუებული გამოჯვნა, წელს ადარ არის გეგმაში მოხსენებული. ამ სახით, რასაკვირველია, უკვე დაწუებული გამოჯვნა იმ ადგილებში გაჩერდება და ვინ იცის, ხელახლად როდის-და მოუბრუნდებიან დაწუებულის და მერე შეერებულის გამოჯვნის განგრძომასა.

ჩვენის ფიქრით, ასეთი სვლა გამოჯვნისა მეტად უხერხულია და საზიანო მამულის პატრონებისათვის. ან რა წესი და რიგია, რომ ჯერ ერთს ალაგას დაიწუებენ გამოჯვნას, არ გაათავებენ და მერე ადგებიან და სხვა ადგილას გადადგიან. რა აზრი უნდა ჰქონდეს ასეთს გადასვლა-გადმოსვლას? ვინც იცის და თვის თავზედ გამოუცდია რა არის გამოჯვნის დაწუება მამულში და შუა-გზაზედ გაუთავებელად დატოვება, ის ადგილად იგრძნობს მთელს უხერხულობას ამ გვარის წესისას.

რაკი გასამოჯვნელად მიწათმზომელი შევა ხოლმე მამულში, იმ ადგილას მთელი რიგი და წყობილება მამულის მეფლობელობისა უსათუოდ აირევა და მამული, ანუ იმისი ნაწილები, რომელნიც პატრონეს მანამდე უდავოდ სჭერია, სადავოდ გახდება ხოლმე. ამას მოსდევს ჩხუბები, ცემა-ტყეპა და ვაი-ვაგლახი. ჩვენებურს გამოჯვნას როგორდაც დაეკვება ერთი უცნაური ზნე: იმის მაგიერად, რომ ხელი მოუმართოს სადავო მამულების უდავოდ გარდაქმნას, იგი უდავოს სადავოდა ჭქმნის ხოლმე. ეს ყველგან შენიშნულია და დღეს აქამომდე საშველი ვერავის უშოვნია და იქნება არც უძებნია. რაკი ეს საოცარი ზნე თანა სდევს გამოჯვნასა, რაკი იქაც-კი დავას აჩენს, საცა მანამდე არა ყოფილა არც დავა და არც დარაბა, ლოდიკა საქმისა იმას ითხოვს, რომ ერთს მამელში დაწუებული გამოჯვნა გაუწყვეტლივ განგრძომილი იყოს, ვიდრე სრულად დამთავრდებოდეს და გათავდებოდეს.

უამისოდ გამოჯვნა, აშლის რა ხოლმე მამულის მფლობელობის დიდის ხნის რიგსა, ეკრე აშლილად სტოვებს რამდენისამე წლითა. გამოცხადებული გამოჯვნის დროს დავა ამ წელთა განმავალობაში ძლიერდება თან-და-თან, სადავო მამულებს მოდავენი ერთმანეთს ადარ ანებებენ სახმარად, რათა მფლობელობა მამულისა ხმარებით დაისაბუთონ, და ესეთი ყოფა იქამდე მიდის, რომ ჩხუბი, კეტების ტრიალი და ზოგჯერ დაჭრა

მართალაც, სანდროს მამას ბევრად ერჩიენა ტყეია მოხეიდროდა, ვიდრე სწავლაში შვილის უკან ჩამორჩომის ამბავი გაეგო.

შინ მისელისათანავე სანდროს მამას თავი მხიარულად უჩვენა, რომ ეკვი არა აეღო-რა. გაიმარჯვა კიდეც სანდროს: იმისი მამა, როდესაც ჩხედავდა სანდროს მხიარულს სახეს, გამოუკითხველადაც დარწმუნდა, რომ ჩემი შვილი მერე კლასში გადასულაო და რომ მხოლოდ ერთი წელიწადი-და მოუნდება ტფილისის სასწავლებელში ყოფნაო. ამ გარემოებამ სანდროს ზნეობრივი ტანჯვა ცოტათი შეუმსუბუქა. ცოტა არ იყოს მოილხინა კიდეც ამის შემდეგ, მაგრამ დარდი და ნაღველი მაინცა-და-მაინც თავს არ ანებებდა: ეგზამენი მიავიწყდებოდა—სოფო მოაგონდებოდა, სოფო მიავიწყდებოდა—ეგზამენი მოაგონდებოდა. ერთის სიტყვით, საფიქრებელი არას დროს არ ელეოდა.

ერთის კვირის შინ ყოფნის შემდეგ სანდროს, დაპირებისამებრ, მშობლების მლვიძენ, ერცელი, გრძნობით სავსე წერილი მისწერა სოფოს. რადგან სოფო სკოლაში აღარ ეგულებოდა ზაფხულის მიზეზით, ამიტომ წერილი პირდაპირ მშობლების სახლში გაუგზავნა. სხვათა შორის წერილში პასუხის გამოგზავნასა სთხოვდა, სოფოსაგან პასუხს სანდროო, თავის აზრით, სწორედ რეა დღის შემდეგ მოელოდა.

გავიდა რეა დღე, ათიცა, მაგრამ სოფოსაგან წერილი არ მოუვიდა. საშინლად გააოცა სანდრო ამ გარემოებამ. სცდილობდა აეხსნა რითიმე ეს ამისთვის სრულიად მოულოდნელი ამბავი. ბეერის ფიქრის შემდეგ გადასწყვიტა, უთუოდ წერილი ფოსტაში დაიკარგა და ამიტომ ჩემამდის ვერ მოაღწიაო. ადგა და მისწერა მეორე წერილი და პასუხის მოუწერლობისათვის ცოტაც უსაყვედურა.

ამ წერილის პასუხსაც სანდროს მოთმინებით უცადა ერთი კვირა, მეორე, მესამე და მერე-კი სასოწარკვეთილებას მიეცა: სრულმა ორმა თვემ გაიარა და სოფოსაგან პასუხს ვერ ეღირსა. უიმისოდაც გაუგემურებული ორის თვის თავისუფლება ეხლა უფრო გაუმწარდა, მეტის-მეტად

დაუმძიმდა და სრულიად მოჰბეზრდა. ეხლა მხოლოდ იმაზედ-ღა ჰფიქრობდა, როდის მოეღება ბოლო ჯოჯოხეთის მგზავსს თავისუფლებას და როდის მეღირსება ტფილისისაკენ მივიბრუნო პირიო.

მიზეზის გაუგებრობა სანდროს მეტად სტანჯავდა: იმისთვის აღარც დედის ალერსსა ჰქონდა მნიშვნელობა, აღარც სოფლის ბუნების მშვენიერებას; იმისთვის აღარც ჭამს, აღარც სმას გემო არა ჰქონდა; ღამე ძილი გაუფრთხა.

როგორც იყო, ორმა თვემაც გაიარა და სანდროამ ტფილისისაკენ გასწია. გზაში იმისი გული ზღვასაეთია ჰღელვადა; ხან რა ფიქრი მოსდიოდა და ხან რა; ერთი აზრი მეორესა სცელიდა და მეორე—მესამე. მხოლოდ ყოველი იმისი ფიქრი იმაზედ ტრიალებდა, თუ რა ყოფით დამხვდება სოფო, რითი გაიმართლებს თავასაო.

კარგა შებინდებული იყო, როცა სანდრო ფოსტის ეტლმა რახრახით და გრიალით აელაბრის ბაზარში შემოიყვანა. დუქნები მთლად განათებული იყო სანთლებითა.

(Техническое училище почтово-телеграфнаго вѣдомства). საშუალო სასწავლებელთა კურს შესრულებულების რიცხვი ჩვენში საკმაოდ ბევრია და ხშირად, მეტადრე რეალისტები, უმაღლეს სასწავლებელში ეურ ანგარიშებ შესასლაა. ამ ასეთების მეტი არ იქნება ზოგიერთი ცნობა შესახებ ზემოხსენებულის სასწავლებლისა, რომელსაც საგნად აქვს სპეციალური სწავლა მისცეს მოსწავლეთა ფოსტის და ტელეგრაფის უწყების სამსახურისათვის და აგრეთვე მოამზადოს მასწავლებლები ადგილობრივ საფოსტო და სატელეგრაფო სკოლებისათვის. სასწავლებელში მიიღებიან ქრისტიანები, უცოლ-შვილონი, ვისაც დასრულებული აქვს კურსი გიმნაზიისა, რეალურ სასწავლებლის შვიდიკლასისა, კადეტის კორპუსისა და სხვა ამ გვარ სასწავლებელთა. სწავლისათვის გარდასახადი ფული არ ერთმევათ. სწავლა სამს წელიწადს გრძელდება; თითო კლასში 30 სულზე მეტი არ მიიღება. სასწავლებელში უკეთეს სტუდენტებისათვის განწესებულია 30 სტიპენდია, თითოზე თვეში 25 მანეთი, იმ ვალდებულებით, რომ 3—4½ წლამდე იმსახურონ. მსურველთ 1 აგვისტომდის უნდა შეიტანონ თხოვნა დირექტორის სახელზედ და გაჰგზავნონ სასწავლებლის კანცელარიაში (Ново-Исакіевская, № 18); თან უნდა დაერთოს ყოველ გვარი მოწმობა, როგორც სხვა მაღალ სასწავლებელშია შესასვლელად საჭირო. შესვლის წინად ეგზამენები იქნება, რომლის ვადაც გამოცხადებულია ყოველს წელს გაზეთებში ივნისში. სასწავლებელში შემსვლელთ უეჭველად თვალთ-მხედველობა და ჯანის-სიმრთელე კარგი უნდა ჰქონდეთ, რომ გაუძლონ პრაქტიკულს ვარჯიშობასა.

სანდროს გუნება გამოეცვალა; სახეზედ ღიმი მოუვიდა; სოფო თვალწინ წარმოუდგა, გული აუძგერდა და ცნობის-მოყვარეობით დაიწყო აქეთ-იქით ცქერა, თითქო აქ სადმე, ამ უალავგო-ალაგას, შეიძლება როგორმე სოფოს თვალი მოეკრაო.

საღამოს ცხრის ნახევარ საათზედ სანდრო უკვე თავის ბინაზედ, დაროს სახლში, იმყოფებოდა; დაროს გულწრფელად ესიამოვნა სანდროს სოფლიდგან ჩამოსვლა; ბეერს ემუსაიფა ამ საღამოს ჩვეულებრივიის სიმხიარულით, ჰკითხა—როგორ გაატარე ზაფხული?, გამოჰკითხა სოფლური ამბები და სამაგიეროდ უამბო ტფილისის ამბები და თავისი თავ-გადასავალი.

ამ ღამეს სანდრომ ბევრი ახალი ამბავი შეიტყო, მაგრამ იმისი-კი, რაც უფრო ყველაზედ უმეტესად საჭირო იყო იმისთვის, ვერაფერი გაიგო: დროს სრულიად არ მოჰგონებია ამ ჟამად სოფო და თვითონ სანდროკიდეე ვერა ჰბედავდა საუბარი ჩამოეგდო იმაზედ, თუმცა ერთი-ორ დიდი სურვილი-კი ჰქონდა სოფოს ამბავი შეეტყო.

ამისათვის ეგზამენების დაჭერამდე შემოწმებულნი იქმნებიან.

*** ამ ბოლოს დროს ხარფუხსა და მთაწმინდაში დდიან ვიღაც თათარი «მოლა-დოხტურები», რომელებიც სწამლობენ თვალის აეადმყოფობას, სიქლექეს და სხვას, იმ პიროშპიტალი, რომ აეადმყოფმა წინადვე შერიგებულის ფასის ნახევარი მისცეს წამლის ფულად. ვინც არ იცის ამ მოლების ამბავი, სჯერათ ამათი ექიმობა, აძლევენ «წამლის ფულს» და ეშმეკიან ამ გაიძეერა «ექიმების» მახეში: რამდენისამე ხნის შემდეგ, როცა წამალი ვერა ჰშველის აეადმყოფს და უფრო ქ�ალი წამალი უნდება, მოლები კიდევ სთხოვენ ფულს და, ამ გვარად, ბოლო არ ეღება ფულის დაკონცელას, სანამ ილაჯ-გაწყვეტილი საწყალი ადამიანი არა რჩეულობს ისევ ბრმად ყოფნას, ან სიქლექით სიკვდილს, ვიდრე ულუკუმა-პუროდ დარჩენასა. ერთი ამ «დოხტურთაგანი» ეხლაც დაიარება მესამე «ნაგორონი» ქუჩაზედ, მე-16 №-რის სახლში ერთის დედაკაცთან, რომელსაც თვალის სინათლე დაჭკლებია, ეგონება, სიბერისაგან.

*** სტამბოლიდამ მოგვეფიდა ამბავი, რომ ჩვენი ისტორიკოს-არქეოლოგი დიმ. ზ. ბაქრაძე დაბრუნდება აპრილის დამდეგს. სამ აპრილს გამოეა სტამბოლიდამ. მარტის გასულს დიმიტრი ბაქრაძე წასულა ათონს ქართველთა ლავრა-მონასტრის დასათვალიერებლად და იქაურ წიგნთ-საცავის გასასინჯავად.

*** დაბა სურამი: 26-ს მარტს, საღამოს ათს საათზე, სურამის უმთავრესს ქუჩაზედ აქაურს მცხოვრებელს ყუზანოვსა, სარახატუნოესა და გრძელოვს დიდი ზარალი მისცა ცეცხლმა. ყუზანოვისა დაიწვა სამზარეულო, ფიცრული და სათონე, პურის საცხობი ოთახი. საწყალს სარახატუნოეს ცეცხლმა ჰშთაუნთქა პატარა სახლი, მარანი და ბეღელი. ამ მორჩილის შენობების გარდა შინაური ავეჯეულობა ბევრი არაფერი დამწვარა, რადგანაც სურამის პოლიცია და დამსწრე ხალხი ყოჩაღადა და თავ-განწირულად შედიოდა ცეცხლში. ადამიანთაგანი არაავინ დაღუპულა. გრძელოვმაც, ცეცხლის შიშით შეძრწუნებულმა, თავის სახლებს სახურავები მოჰხადა, მოაშორა და აქეთ-იქით გადაჰყარა; აკოფოვმა, რომელსაც ძრიელ ახლო ჰქონდა სხვადა-სხვა საქონლის მაღაზია, დასცალა და საქონელი გარედ ქუჩაზედ გადმოჰყარა და გადმოალაგა; ამასაც ამითი, როგორც ამბობენ, ცოტა-ოდენი ზარალი მოსვლია. ამათ მეზობლებმაც ირგელიე დასცალეს და დაეაცალიერეს თავიანთი სახლები, რადგანაც ეშინოდათ, რომ ცეცხლი იმთკენაც არ გადასულიყო. მართალია, ცეცხლის გაჩენის დროს ქარი არა ყოფილა, მაგრამ რკინის გზის ცეცხლის მაქრობელი მაშინა რომ არ ეშოვნათ, მთელი ერთი გვერდი სურამის უმთავრესის ქუჩისა სრულიად გადაიწოდა. სახლები აქ ისე უეგზმოდ და ურიგოდ არის აშენებული, რომ ერთის სახლიდგან წეიმის წყალი თავისუფლად გადადის მეორეზედ; მაშასადამე, ოდნავ გაძლიერებული ცეცხლი ყველას მოეგებოდა და ერთბაშად გადასწვავდა, რომ ზემოხსენებული მაშინა არ მოშველებოდა. მაშინის მთხოვებელი ემდურებოდა სურამელებსა: წაღებითაკი წაგიღიაო მაშინა, მაგრამ მოტანით-კი რატომ არ მოგიტანიათო.

*** ბეჟათუბანი: ქურდებმა აქაც იჩინეს თავი. ამ თთეის ოცს, კვირა საღამოს, აქ სამი სახელმწიფო გლეხი, ტალახაძეები, გაუქურდავთ. ერთის გლეხისაგან წაუღიათ სამი დიდი გოგორა წმინდა სანთელი, დიდი სასოფლო ქვაბი, ორი საპალნე ღვინო, სამი ტომარა კაკალი, ორი კოდი დაფშვნილი სიმინდი, ორი კოდი პური, ორი ხურჯინი, ორი ტიკი და კლიტე-გასაღები. მეორე გლეხისაგან გაუტანიათ ერთი ხურჯინი, ოთხმეტი გამომცხვარი პური, ორ კოდმდის სიმინდი, ერთი ტომარ კაკალი. წაეღოთ ტანისამოსიც, მაგრამ იქვე შორი-ახლოს გადეყარათ და დაეტოვებინთ. მესამე ოჯახის მარნიდგანაც ამოეღოთ ორი საპალნე ღვინო და წასულიყვნენ. ამ ღამეს ქალების მეტი შინ არაავინა ყოფილა.

*** ქუთაისი: ამ დღეებში ბ-ნმა ქორიძემ გაჰმართა კონცერტი. მეტად კარგად იმღერეს ქ-ნთ კლდიაშვილ-ძნელთაძისამ, რომელმაც მშვენიერად შეასრულა რამდენიმე სიმღერა სხვადასხვა ოპერებიდგან (ფაუსტიდგან — არია, რიგოლეტოდგან — Casta diva, прошу васъ, птички... და სხვანი) და ჭილაძისამ. აგრეთვე უნდა მოეხსენებოთ ბ-ნი ჟღენტი, რომელსაც კარგი ბარიტონის ხმა აქვს. კონცერტი საზოგადოდ კარგი იყო, მაგრამ ხალხი-კი ნაკლებად დასწრო.

*** დ. საცხენისი: თებერვლის 25-ს, საღამოს 9 საათზე, საცხენისში შემდეგი უბედურება მოხდა: აქაურმა მცხოვრებელმა, სოსია სირაძემ, ამ წელიწად-ნახევრის წინად ცოლად შეირთო ერთის აქ მცხოვრების რუსის ქალი, რომელმაც დაჰყო თუ არა ქმართან მცირე ჟამი, თავი დაანება სოსიას და ხან ერთს ვისმეს გადაეკიდებოდა ხოლმე, ხან მეორეს. სირაძემ რამდენჯერმე მიმმართა თავის მოძღვარს და სთხოვდა: ჩემს ცოლს ჩააგონე, რომ ისევ რიგიან ცხოვრებას დაუბრუნდესო, მაგრამ ვერა გაავწყო-რა. ბოლოს ამ ქალმა აიჩინა ერთი აქაური ბიჭი, ვ. ვ. სოფელში მითქმა-მოთქმაა, ვითომ იმ ქალსა და ვ. ვ—ს კანონიერად დაქორწინება უნდოდათ, მაგრამ ამისათვის საჭირო იყო თავიდგან აეცილებინათ სოსია სირაძეო. ამბობენ, ვითომ სირაძეს ძლიერ ემუქრებოდნენ და სირაძემ ეს ამბავი მთავრობასა შეატყობინა და ერთს ვისმე ყოველ შემთხვევისათვის ანდერძიც დაუწერინაო. 25-ს თებერვალს, ნავახშვევს, როცა სირაძე ლოგინში წვებოდა, ვიღაცამ ფანჯრიდამ თოფი ესროლა. ტყეია სირაძეს მარჯვენა მხარში მოჰხვდა. მაშასადამე ამ მაშინვე აცნობა ყვარლის პოლიციას, ბ-ნს თ—ს. სანამ პოლიციელი მოვიდოდა, დაამწყვდიეს მოკლულის ცოლი, სიდედრი და სიმამრი, ე. ვ. და ერთიც ლეკი. ყველა ესენი გაანთავისუფლა პოლიციამ, რომელიც მხოლოდ მეზუთე დღეზე მოვიდა. სირაძე 8 მარტამდე ცოცხალი იყო. დღემდის არც გამომძიებელი სჩანს და არც ექიმი.

<>

ᲥᲐᲚᲐᲥᲘᲡ ᲡᲐᲑᲭᲝ

28 მარტს

წაიკითხეს თუ არა წარსულ სხდომის ანგარიში, სპეციალ მაშინათვეს შეუდგა განხილვას წესრიგთა, რომელიც ᲒᲡᲣᲤᲬᲚᲘᲡ ტფილისის ცხენ-სავალზე.

კალოუბნელი. რაც-კი ჩვენში ცხენ-სავალ დაარსებულა, მას აქეთ მუდამ დავიარები ამ ბჭით ერევნის მოედნადამ შეშტაადმდე დღეში ორჯელ მაინც და სანიდის ქუჩა ვიმბობ, რომ დაწერილებათ შეეისწავლე ეოველი წესი და წესრიგი ცხენ-სავალისა. უნდა მოგახსენოთ, ისეთი წესრიგი ᲒᲡᲣᲤᲬᲚᲘᲡ ამ ბჭეზედ, რომ თუ ამისი გამეკნი ეზიელი კაცები აქ ეზობადნენ, აქამდის მრავალჯერ დავარბევდათ, ჩვენს ეარიმის ეერ ეუბედნენ და სწორედ ხულს ამოგრთმეედათ; მაგრამ რაკი ისანი ეერიმპიდნი არიან და ვითომც განსთვლის წარმომადგენელნი, ამიტომ ხმასაც არა ვცეშო. დაეწეეთ ჯერ ტანთ-საცმელიდამ — ისე ბინძურად და სუძაგლად იცმენ კონდენტორები თუ «ეურრები», რომ არა თუ ქალს, კაცსაც-კი ეოუკვლება ამათი დანახვა, თუმცა ეერ ვიტეეთო, რომ ტუდი ᲒᲐᲛᲐᲒᲠᲘᲜᲘ ᲒᲬᲘᲜᲐᲠᲘ — მდაბალი მოგვამგარეკენ 20 მანთამდე იღების თოვეში. დაინდგაის გზა ისე ეესწორ-მასწორია, თეთ ეკგრანები ისეთი დანჯდრეულია, რომ სიარულში სულა ზაეზაეებს, ორთის, თითქო ტიბ-ტესლებს დაᲒᲬᲘᲜᲐᲠᲘᲜᲐ. დაიარები ამისთანა კაკონათ და თანაც ამისთანა ბრიეე კონდენტორებთანა კაᲒᲬᲘᲡ საᲒᲛᲔ, რომ ეს და ბარი ეერ გამოსთქვამს, რასაც მათგან ეეშაეეეორებს კაიკონებ. გარდა ამისა, ძრიელ ხშირია მაგალითი, რომ ხურდას აღარ უბრუნებენ მეზაერსა. მაᲒᲬᲘᲡᲐᲗᲐ ხოლმე ზოგჯეეს, რომ მეზაერი მისცემს მანთაიანს. კონდენტორი ეუბნება — ჯერ არა მაქვს ხურდა, მერე მოგეცემა. ამისობაში გადახტება კაკონდამ და მეზაერი-კი ტეეეფილ-ეარაფდა მიდის სადეურამდე — ᲕᲔᲠᲐ ᲝᲥ ᲛᲐᲜᲘᲡ ᲛᲘᲦᲔᲚ ᲩᲕᲔᲜ ᲤᲘᲜᲔᲚᲘᲐ. ᲛᲐᲒᲠᲐᲛ ᲕᲘᲜ ᲛᲘᲡᲪᲔᲛᲡ! სასეეარი ხომ არსად არ გაეკ... დროზედ თითქმის თვეის დღეში არ გასეერებენ კაკონებსა, არც ტორმაზები ეეარგეთ. ამიტომ ასე ხშირია მრავალი უბედურება: ზოგმა ფეხი უნდა იღრძოს, ზოგი უნდა დაშავდეს ასეთა-ჩამოსვლაში, ზოგი ხომ სამუდამოდ გამოეთხოვოს ცხოვრებას. ვინ არის პატრონი!? ამის წინად ეერმაშვილს კაკონიდამ ჩამოსვლაზე ფეხი იღრძო და შესხიეეა ქალაქის თავსა. ამისაც ქალაქდი კაᲒᲬᲘᲜᲐᲠᲘᲜᲐ გზის დარეკვისა — ეს რა ამბავია? ვინ იტეეეს ქეეარი კარო, და დარეკვითაც ითერნა: „ᲩᲕᲔᲜᲘ ᲠᲐ ᲑᲠᲐᲚᲔᲗᲐ, ᲠᲝᲛᲚᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲐᲠ ᲨᲔᲣᲫᲚᲘᲐ ᲗᲐᲕᲘᲡᲘ ᲨᲔᲣᲙᲕᲔᲗᲐ და არა სცოდნია ფეიზაეური კანონები ინერციისაო; ცხენ-სავალ რა შეუშია, რადგანაც ეერმაშვილ: თავის გაფრთხილება არა სცოდნიაო!“ ქალაქის გამგეობას არა აქვს დრო ამდენ უნესობას ეური ეედოს და ამიტომ ამოეარჩიოთ ცხელეე კომისია, კაკვანეეთ გამგეობის ეეფოეება და დაკვანდოთ — გამგეობის მაკეერობა გასეწოს და ფეიზდად დაიჭიროს თავდ-ეური ცხენ-სავალის წესეერებზედ.

ონანოვი. ბ-ნმა კალოუბნელმა ისე კარ წედიანად ასწერა ცხენ-სავალის უნესობანი, რომ ჩემის მხრით ეიტეეი მხოლოდ შემდეგნი: ხელ-შეერეულობის ძალით, რეალები უნდა მიეწის ბორნის გასეორებული იყოს და არა სცოდნებოდეს ზემოთ, მაგრამ თითქმის ეოველ ქეეზედ რეალები ზემოთ არის ამოეეული და ამიტომაც ეტლთან სიარული მეტად საშიშია მგზაერისათვეის — ცალკე ანგარეეეს კაცსა და ცალკეც ადეეეეს ეტლებსა. ერთის სიტეეეთი, წესიერებს დასაცე�d, როგორც ბ-ნი კალოუბნელი ამბობს, სასეერია ცალკე კომისია.

მიქელაძე. ამ ცხენ-სავალისაკენ იმდენი უბედურება ᲒᲬᲘᲜᲐᲠᲘᲜᲐ ᲤᲘᲜᲔᲚᲘᲡᲐᲨᲘ, რომ კეეი ეერ ჩამოსთვლის. რეგანან ტორმაზრებს უჭონლობით კაკონებს ეერ აეეეეებენ სწრაფად და ამის გამო ჯერ ხომ ერთი მეშეიდე კალსის გამნაზიელი კაᲒᲬᲔᲚᲘᲐ, მერე ერთიც ბებერი კაცი, ახლა მოხუცი ᲓᲔᲓᲐᲙᲐᲪᲘ და სხვანი. როდესაც ამაზედ მისწერთ რასმე, სწორედ ასეთს ᲒᲐᲮᲣᲡᲘ ᲛᲝᲙᲐᲪᲘᲡ ᲓᲐᲠᲔᲙᲕᲐ, თითქო ხუმრა მეფეეეტონე იოსსო: „ᲣᲛᲔᲠᲘᲜᲐᲗᲘ ᲤᲘᲜᲔᲚᲘᲡ ᲣᲤᲝᲠᲔᲕᲐ, რომ არა სცოდნია თავის შემეკეეეა და ინერციის კანონები არ შეუსწეეალიაო“. ᲐᲠ ᲙᲝᲓᲔᲒᲘ ᲐᲠ ᲙᲐᲠᲒᲘᲐᲠᲘᲡ ᲛᲘᲦᲔᲚᲘᲡ ᲨᲔᲡᲬᲘᲚᲘᲡ ᲠᲐ ᲛᲝᲛᲐᲬᲔᲠᲐ: «ᲙᲐᲠᲒᲘᲐᲠᲘ ᲘᲡᲘᲗᲘ ᲘᲧᲝᲗ, ᲑᲔᲠᲘᲡ ᲮᲐᲚᲮᲘ ᲨᲔᲒᲠᲝᲜᲘᲐᲗᲘ, ᲤᲘᲖᲘᲙᲣᲠᲘ ᲛᲘᲠᲐᲒᲚᲔᲓ ᲘᲥᲒᲐ ᲓᲐ ᲐᲠᲘᲡ ᲓᲐᲙᲐᲠᲒᲣᲚᲘ ᲓᲐᲒᲠᲔᲙᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲨᲔᲣᲤᲘᲠᲔᲑᲔᲚᲘ. ᲮᲔᲚ-ᲨᲔᲠᲔᲣᲚᲝᲑᲘᲡ ᲫᲐᲚᲗᲘᲗ ᲩᲕᲔᲜ ᲨᲝᲠᲘᲡ ᲐᲠᲐᲠᲘᲡ ᲛᲝᲛᲐᲒᲠᲔᲑᲣᲚᲘ ᲓᲐ ᲐᲠᲐ ᲡᲪᲝᲓᲜᲘᲐᲗ ᲑᲔᲠᲘᲡ ᲮᲐᲚᲮᲘᲡ ᲨᲔᲒᲠᲝᲜᲘᲐᲗᲘᲡ ᲓᲐ ᲐᲠᲐᲠᲘᲡ ᲛᲘᲦᲔᲚᲘᲡ ᲨᲔᲡᲬᲘᲚᲘᲡ ᲡᲘᲠᲗᲣᲚᲘ ᲐᲠᲘᲡᲐ. ᲐᲛᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲩᲕᲔᲜ ᲐᲠᲐᲠᲘᲡ ᲛᲘᲦᲔᲚᲘ ᲐᲠ

სიტყვა აწევს კისერზედ. ცხელე კომისია ეუცილებელად უნდა ავარჩიოთ.

ივანენკო. თვით-მმართველობამ დიდი სამსახური გაუწია ქალაქსა, რომ მოიშორა ფუფლიანი კაცები და ტყნენ-სასაკლაო გაკეთებინა. ლაბალგი გროშად არ ღირს, მრავალ მოქალაქეს ანბანებს, ეტლებს უმტვრევს, სალსსა ჭოტიკას და ბასუსად დირეკავს გეკუუნება—დაზარალებულთაკენ ბრალია, რომ ᲭᲘᲐᲜᲔᲑᲘᲐᲜᲐ. ჩვენ სრული უფლება გვაქვს ყოველ უბედურ შემთხვევაზე ჯარიმა წავართვით, დირეკვიის მაერ ტუდად გაკეთებული სამე გზისა გაკეთებოთ თ ამ გირჩოდა, რომელიც ჩვენ გვიწერავს გზის პატრონებისაგან, და თუ გირჩოს არ შეგიტ-ბენ, სედ-შეკრულობის ძალით შეგვიძლია სუფლე ჯარიმაში ჩამოვართვით გზა და ჩვენ დაკეპტრონთ. ჩვენთან ასე არიან გარიგებულნი, რომ თუ არ-შან ნახავრზე ტორმოზით შეჩერონ ვაგონი, თუ-კი წინ უბედურება რამ მოვიდა. გამგეობა ეუფლ არ უფლებს და ხალხსაც ასე ᲭᲘᲐᲜᲔᲑᲘᲐᲜᲐ, რომ დაზიანებულს პატრონი ირსიადამ გამოეჩენდებოდა. სხვანაც მაგრე ი

ეროვნული ბიბლიოთეკა

დონში იყო, დიდის ამბით დაუსვენეს სტუდენტები. ერთი დეპუტატია პირდაპირ სასახლეში წავიდა და ადრესი მიართვეს დათინურს ენაზედ. როცა დეპუტატიის წინამძღოლმა მოაწოდინა ადრესის წაკითხვა, მემკვიდრე პრინცმა შეაწყვეტა თურმე: «მოითმინეთ, წავალ ჩემს ცოლს მოვიფიქრებ, ამის კარგად ესმის დათინურია». შემდეგ მოუთხრა მემკვიდრე პრინცმა თურმე სტუდენტებს, რომ ვინმორის ტახ